

Z HLUBOKOSTI VOLÁM K TOBĚ 359

TEXT A HUDBA: MARTIN LUTHER 1524

PREKLAD: JIŘÍ TRANOVSKÝ † 1637

Z hlu - bo - ko - sti vo - lám k To - bě,
na - kloň u - ší svých v mé mdlo - bě

slyš, Bo - že, křik smu - tné - ho;
k hla-su vzdy - chá - ní mé - ho!

Bu - deš - li mí - ti jen zře - ní na hří - chy

a pro - vi - ně - ní, kdo před Te - bou o - bsto - jí?

2. U Tebe je však z milosti / hříchů všech odpuštění; / marné jsou naše hodnosti / i v nejlepším dychtění; / žádný nemůže chlubití, / každý musí se kořiti / před tvou spravedlností.
3. I já se k Bohu utíkám / a ne k svým zasloužením, / srdce mé nehledí nikam, / než k jeho potěšením, / která v jeho slovu vidím, / jimi se těším i řídím / a jich se spustit nechci.
4. Byť se protáhlo do noci / a opět až do rána, / však vždy bude božské moci / naděje má oddána, / tak vždy v svém hříchu želení / obrátím k Bohu své zření; / On mi jistě pomůže.
5. Je-li při nás mnoho zlého, / u Boha víc milosti; / nemá konce ruka jeho / k uzdravení hříšnosti; / On je Pastýř ten výborný, / u něhož sluha pokorný / dojde všech vin zproštění!